

не ся бояла отъ нищо. Младыйтъ съпругъ отдваялъ съ ржкѣтъ си всички вѣтви и граны, които можали да одращятъ бѣлото лице на съпругѣтъ му и съ присѣтствието си съгрѣвали надѣждѣтъ въ сърцето ѝ; тя не осѣщала студъ. Коньетѣ прѣскачали прѣзъ яроветѣ, потѣвали и излѣзвали прѣзъ прѣспытѣ, а Невѣнка, подъ рѣководството на Святослава, яхала, като най-върлъ набѣзникъ; неговитѣ челоуѣцы имали грижѣтъ за старѣтъ. Около шесть часа вървѣли тѣ изъ горѣтъ; коньетѣ вече начинѣли да ослабватъ и да запирайтъ, тѣ съ трудъ изваждали нозѣтъ си изъ дълбокытѣ прѣспы; на пѣтницитѣ не имъ споряло яхание.

Най послѣ Невѣнка, като ся изравнила съ обычный си другарь, попытала го, съ гласъ нѣженъ и спокойнъ: да ли сѣ вече приближили и скоро ли ще стигнѣтъ?

Святославъ, поразгледалъ на около по върховетѣ на дръвнята и казалъ, че жилището му не было вече толкозь далечъ. И на истинѣ, слѣдъ малко още яхание, зели да навалѣтъ въ еднихъ низкъхъ равнинѣхъ, дѣто ся виждало еднихъ кѣщѣхъ обиколена съ высокъ оградѣ и дълбоки окопы. Като приближили до кѣщѣтъ, ето че излѣзли на срѣща имъ седемъ, осемъ души съ загорѣли отъ слънцето и отъ студѣтъ лица; тѣ были обрѣжени добрѣ и на поясытѣ имъ висѣли дѣлгы ножове. Старата помайчима, като гледала дивото и уединенно жилище въ срѣдѣ непроходимѣтъ горѣ и като видѣла излѣзлитѣ обрѣжени юнаци и забѣлѣжила на лицата имъ нѣщо сураво и свирѣпо, уплашила ся та ся притръгнѣла, пуснѣла юздытѣ на коня, еключила рѣцѣ и искрещала: «Ахъ, ты, какво направил ты съ насъ! ный смы въ крѣвнишкы рѣцѣ, не сѣ ли тѣзъ сега разбойници?»

Азъ можяхъ да прѣдставиѣ картинѣ страшиѣ въ очитѣ на читателя: — излѣганата невинность омаяна отъ любовь безумно, злочестата хубавица подъ властыѣ на варвары и убийци — жена на единъ главатарь на разбойници, свидѣтелка на умразны и ужасны злодѣяния, между които ще прѣмине единъ животъ измѣченъ, на който сетинната ще бѣде да умрѣ на бѣсилото или подъ сѣкырѣтъ на правосъдието и то прѣдъ очитѣ на злочестый си родитель! — Можяхъ да прѣдставиѣ всичко това вѣроятно и естественно, и чюствителный човѣкъ отъ жялъ продълѣ бы горѣны слъзы; но въ такъвъ случай азъ быхъ ся отдалечилъ отъ историческѣтъ истинѣхъ, на който е основана моята прикаска! Не, любезный читателю, не! за тозъ пѣтъ спри слъзытѣ си и успокой ся — старата помайчима е излѣгана — Невѣнка не е въ крѣвнишкы рѣцѣ, Невѣнка не е въ лоши рѣцѣ.... Е, добрѣ,